

[Meta Ditzel.]

Hvis man desuden frygter, at vi skal kunne blive en slags central for handel med narkotiske stoffer, vil jeg gerne støtte mit partis ordfører i, at man bør optage forhandlinger med andre lande, som er inde under samme konvention som vi. Måske vil det gå lidt hurtigere, hvis man kunne få det frem i de nordiske lande, så spørgsmålet bliver behandlet i Nordisk Råd med henblik på, at man kunne få en enig stillingtagen fra de nordiske lande.

Statsministeren (*Hilmar Bavnsgaard*): Som det er fremgået af indlæggene fra de fleste ordførere og andre, der har haft ordet her i dag, er det en almindelig opfattelse, at vi her står over for et problem, der dels er meget kompliceret, mangesidet, dels et problem, som vi alle føler os usikre over for. Det svarer til den opfattelse, til den følelse, vi også har i regeringen. Jeg tror derfor, det ville være særdeles værdifuldt, om man kunne finde en form, hvorunder man kunne holde den nøjeste kontakt mellem regering og folketing omkring de erfaringer, vi forhåbentlig kan indhøste i større omfang fremtidig, end vi hidtil har kunnet det. Hertil skulle jo bl. a. kunne hjælpe, at regeringen nu har foranlediget nedsat et sagkyndigt og — hvad problemerne angår — tværgående udvalg. Jeg ville tro, at der er en sådan sammenhæng mellem de forskellige sider af problemet, at det kunne være en fordel, om det var samme udvalg, der behandlede disse ting. Der er jo en ganske nøje sammenhæng mellem den pædagogiske, forebyggende indsats, som alle også er enige om der er behov for, den socialt forebyggende og socialt genopbyggende indsats, der skal foretages, og den juridiske, om man vil: den strafferetlige indsats, der også kan være behov for. Jeg ved ikke, om vejen er den, at man i forbindelse med det lovforslag, vi senere skal behandle i dag, kunne nedsætte et udvalg. I så fald ville det være en vej, vi fra regeringens side synes kunne være anvendelig og ligefrem anbefalelsesværdig.

Jeg skal ikke her gøre mange bemærkninger, idet jeg vil henvise til de svar, som andre ministre vil give. Jeg føler kun anledning til at sige én ting. Flere ordførere har jo refereret, at der fra forskellig side allerede

nu rejser sig ønsker om at få frigivet hash. Som det også blev sagt i det sidste indlæg: man kan diskutere formen. Man kan nok have ret i, og formentlig har man ret i, at hash er kommet og kommet på en sådan måde, at det vil være tilrådeligt at indstille sig på, at det er her i hvert fald for et stykke tid. Men det er nu kun den ene side af problemet, og det vil efter min og regeringens opfattelse være overordentlig let-sindigt ud fra denne ene formodede kendsgerning at drage forhastede slutninger. Jeg ville gerne have lov til her at citere et enkelt afsnit af den artikel, der stod i Politiken i går; skrevet af stadslæge, dr.med. Knipschildt. Det hedder heri:

„Det hævdes også — og utvivlsomt med rette — at der findes mennesker, der kan leve med et moderat forbrug af hash, uden at den tilsyneladende påvirker deres psykiske eller legemlige tilstand, og uden at det influerer på deres sociale adfærd.

Men dette kan ikke bortforklare, at hash som ethvert andet rusmiddel under særlige omstændigheder kan rumme en endog betydelig risiko. Hos visse personer vil regelmæssig indtagelse af hash over kortere eller længere tid således føre til mere eller mindre udtalte personlighedsforandringer og i nogle tilfælde videre til egentlige sindssygdomme, som ellers ikke nødvendigvis behøvede at have udviklet sig.

Når vi ved, hvilke problemer alkohol har skabt i vort samfund, må det være særdeles betænkeligt ud fra disse bitre erfaringer at slippe nye afhængighedsskabende gifte løs i befolkningen.“

Jeg tror, dette må siges at være en vægtig udtalelse fremsat af én, hvis ekspertise må antages at være på højde med den, der nu er i stand til at eksistere på et område som dette, så kompliceret som det er. Jeg vil derfor gerne sige, at i regeringen er vi enige i, at på det grundlag, der eksisterer med dette erfaringsmateriale, så forvirret, så utilfredsstillende det er, ville det være uforsvarligt at gå ind på tanken om at frigive hash. Jeg vil advare meget herimod. Samtidig med at jeg anerkender, at der også er grund til at advare imod overdrevent hysteri, vil jeg også advare imod, at man stræber efter at reagere utilfreds-